

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

ГОД. XIV.

НЕДЕЉА 10. МАРТА 1896.

БРОЈ 11.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА ДИНАРСКИХ ОД ВРСТЕ

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 ДИНАРА
на пола године 3 "
За стране земље на годину 9 "

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ. — НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
14. фебруара 1896.

Председавао председник г. Михаило М. Богичевић, присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић, од одборника били: г. г. Д. С. Милутиновић, Ђорђе Димитријевић, Јосиф С. Јовановић, Др. Никола Х. Паколић, И. Козлић, Сава М. Цевајровић, Ј. Алкалај, Н. Спасић, Дамјан Стојковић, Владислав М. Ђорђевић, Мил. Ж. Маринковић, М. Штрбић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 13. фебруара 1896. год., и примљен је без измена.

II

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељака Абр. 1207, 1208, 1178, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су му непознати Спира Цветковић фијакериста, Настас Стојановић предузимач и Тодор Штављанин бив. ватрогасац.

III

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичном односу и немаштини.

По прочитању тих молби Абр. 1157 и 899, одбор је изјавио мишљење,

да се молитељици Љубици Деловић удовој може дати тражено уверење; да се Јовану Тирићу не може дати тражено уверење, пошто је стран поданик (има везе са актом СБр. 17870 94.)

IV

Члан надзорне комисије за осветљење и трамвај г. Мих. П. Живадиновић по нова износи одбору на решење предмет о избору судија и председника изборног суда за расправу спорних трамвајских питања. Одбор је одлучио,

да се ова ствар по нова одложи до прве седнице.

V

Председник извештава одбор, да су чланови повереништва према одлуци одборској од 13. фебруара 1896. год. Абр. 1194 поднели своје мишљење о статутима друштва, што жели да предузме концесију осветљења Београда. Одбор је одлучио,

да се ова ствар одложи до прве седнице за овом.

VI

Продужен је појединачни претрес буџета општинског за 1896. год.

По прочитању сваке тачке по особ, одбор је решио,

да се у буџету општинском за 1896. год предвиде и ови расходи;*)

РЕДОВНА СЕДНИЦА
15. Фебруара 1896. г.

Председавао председник г. Михаило М. Богичевић, присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић, од одборника били: г. г. Спасоје Илић, Дамјан Стојковић, Стеван П. Поповић, Ђорђе Димитријевић, Јанаћ Константиновић, Јосиф С. Јовановић, Др. Војислав М. Суботић, Сава М. Цевајровић, Благоје Милошевић, Јарослав Безуха, Никола Вошковић, Сава Ковачевић, М. Штрбић, Д. С. Милутиновић, Коста Петровић, Влад. М. Ђорђевић, Мих. Павловић, Мил. Ж. Маринковић, М. Милашиновић, Дим. Милојевић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 14. фебруара 1896. год. и примљен је без измена.

II

Одборник г. Михаило Павловић замера, што општинска управа још, после толико година, није регулисала ствар о експропријацији имања масе А. Пајевића а међутим прети, да од те масе егзекутивним путем наплати своје потра-

*) Буџет ће бити у засебној књизи одштампан, кад га господин министар финансија буде одобрио.

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЉИНУ

од 1459 — 1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. Београдске).

(НАСТАВАК)

У неравној борби изгинуше браћа *Недићи* са својим људима, али и бројно јачи Турци, и сувише проређени, мораше се после ове победе вратити у Босну; не успевши да помогну Шалцу, који се на скоро предаде Србима, чим ови добију од бачког владике Јовановића један топ и стану их тући. Срби су се наспрам *царских* Турака лепо понашали, изјављујући, да су они *устали само противу дахиског насиља*.⁽¹⁾

Ђорђе Турчија још је за раније задавао посла Турцима хајдукујући по Подрињу. У почетку устанка он се придружи

Кара-Ђорђу, но незадовољан деобом оружја по заузећу Пожаревца, он се одвоји од њега и поче на своју руку радити у Подрињу. Позбанује неке кметове, које је раније био поставио Јаков Ненадовић и узнемири их у своје руке. Затим отпоче одметати *Подриње*, па у брзо задоби *Лешницу*, *Лозницу* и *Крушац*; но Србе брзо сузбије с већом војском Али-бег Видајић и поврати Лешницу и Лозницу. Турчија, због одметања од власти, као и за то, што је Мемед-ага Фочић услед његове недовољне пажње продро у Шабац, и посекао око 70 Срба, буде кажњен смрћу. Како у Босни место Али-бега Видајића дође Мехмед Видајић, пријатељ султанових рефорама, то у Подрињу наступи примирје, које је било корисно по Србе, јер их Турци с те стране нису узнемиривали.⁽¹⁾

На глас да је устао Кара-Ђорђе а узнемирили сечом кнезова, *Миленко Стојковић*, кнез *Момир* из Лучице и *Петар Добрњац* побуне *Поморавље*. Стојковић и Момир у брзо опседну *Пожаревац*. Кад Турци увиде да ту нема шале, уговоре с њима примирје до доласка Кара-Ђорђевог. На скоро

дође Кара-Ђорђе са већом војском, а и Петар Добрњац из горње *Млаве* и *Хомоља*. Чим Кара-Ђорђе поче да их напада, они се у половини маја предаду и оду у Видин, давши Србима оружја и 50 кеса, које Кара-Ђорђе подели међу војницима.⁽¹⁾ Из Пожаревца крене се Кара-Ђорђе на *Смедерево*, где је раније народ устао под *Бушом Вулићевићем* и почео се тући с Турцима. Чим тамо приспе он отпоче нападати Турке, на шта они изађу и углаве примирје с условима: да тврђава остане Турцима, а варош Србима и одреде међе, преко којих нису смели да пређу. У једно утврде, да с њима даље буде оно, што и с Београдом.⁽²⁾ Тада Кара-Ђорђе постави *Ђушу* за војводу смедеревског краја.

У то исто време диже се и *Стојко Кривокућа* са 1 000 људи, и пређе у *Ресаву*, но параћински га Турци разбију у Грабовачком потоку, где погину и он сам са много Срба.⁽³⁾

Бојећи се за брата Сали-агу, кога су устаници опсели у Руднику Кучук-Алија

[1] Гласник срп. уч. др. књ. IV стр. 204—209.

[2] Ненадовић М. Мемоари, стр. 93—94.

[3] Споменик XIX срп. кр. акад. стр. 5.

¹ Годишњица Н. Чуића, књ. XIII, стр. 139—145.

⁽¹⁾ Ненадовић М. Мемоари стр. 58—64 — Годишњица Н. Чуића, књ. XIII, стр. 125—131.

живање за калдрму и тротоар. Председник је изјавио,

да ће ствар о експропријацији пожури и да ће наредити, да се наплата за калдрму и тротоар одложи до регулисања експроприације.

III

Одборник г. Никола Бошковић пита, на шта је управа општинска употребила новац од последњих двеју позајмица, кад нису исплаћене општинске подужице, на име чега су те позајмице и узете. Председник је изјавио,

да ће на ово питање одговорити у првој седници.

IV

По прочитању акта управе вар. Београда АБр. 1244, одбор је изјавио,

да су му непознати Љубомир Станковић виноградија, његови синови Радован и Живан, његова жена Сара и његова ћерка Драга.

V

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби АБр. 809, 973, 1055, 1113, 1243, одбор је изјавио мишљење.

да се може дати тражено уверење молиоцима: Александру Шоби кројачу овд.; Милици Новаковић овд., Јелисавети П. Рашић, овд., Дуји Вуковић удовој, Катрини Јакша удовој.

VI

Председник извештава одбор, да је суд општински расписао стечај за потребне локале за грађевинско одељење и управу водовода, и да је на томе стечају пријављено 19 зграда; да је те зграде прегледала судска комисија и о томе подноси извештај.

По прочитању тога извештаја ГБр. 2251/95, Одбор је одлучио,

да све пријављене зграде понова прегледе и оцене г. г. Милан Милашиновић, Д. С. Милутиновић и Стеван П. По-

повић одборници заједно са управником грађевинског одељења и једним кметом и да о томе поднесу одбору извештај са својим мишљењем.

VII

На предлог суда општинског АБр. 1171, одбор је решио,

да се Раду Антићу, концесионару за чишћење нужника и помијара уступи и стрводерски посао, под погодбама, које ће суд прописати с обзиром и на санитаретске прописе.

VIII

На грађење грађана а према реферату грађевинског одељења ГБр. 154, одбор је решио,

одобрава се осамнаест хиљада четири стотине и двадесет динара за насипање и калдрмисање оног дела господар-Јованове и Вишњићеве улице (по новоме називу) што је ненасуто и некалдрмисано а нарочито онај део тих улица, што је поред имања Обркнежевића, Николајевића и Антуле. Да грађевинско одељење спреми за ове послове тачне планове и предрачуна и на основу тога распише лицитацију што пре.

IX

Председник извештава одбор, да је општина услед наредбе управе вар. Београда АБр. 5948/95 набавила извесне ствари за клање свиња на Чукарици, и да према извештају економног одељења, АБр. 1218 поред одобреног кредита решењем одборским од 18. септ. 1895. АБр. 6009, треба још један кредит од 201.40 дин. да се те набављене ствари исплате. Одбор је решио,

одобрава се кредит од две стотине један динар и четрдесет пара из непредвиђених трошкова за исплату ствари набављених по наредби управе вар. Београда АБр. 5948/95. год.

X

Председник износи одбору на решење агт министарства народне привреде, којим се препро-

ручује општини, да допусти, да будим-пештански марвени трговац Јосиф Саборски може на општинским кланицама поклати извесну количину дебелих свиња, и тако поклате извести на страну; да за ову намеру може заузети обе кланице у времену, кад београдски касапи у истима не раде.

По прочитању тога акта АБр. 1261, одбор је решио,

одобрава се у начелу, да Јосиф Саборски или његов заступник може на општинским кланицама клати свиње и исте извозити на страну. Под каквим погодбама ово да буде, да са њиме углаве г. г. Председник општине и одборници Тих. Ј. Марковић и Михајло Павловић. Исти повереници овлашћују се да према своме налажењу и приликама учине све могуће уступке и олакшице, па и да потребне издатке чине из непредвиђених трошкова. По свршеном послу да поднесу одбору извештај.

XI

Председник износи одбору на решење извештај повереништва о статутима безименог друштва за осветљење Београда.

По прочитању тога извештаја АБр. 1262 и после дуже дебате о овој ствари, одбор је одлучио,

да се решавање по овој ствари продужи у првој седници за овом. Да се топографске белешке ове седнице и оне, у којој ће се решавање ове ствари довршити, у целости одштапају у општинским новинама.

XII

По саслушању усменог извештаја члана надзорне комисије за осветљење и трамвај г. Мих. П. Живадиновића о томе, да трамвајско друштво тражи преко полиције, да се састави суд изборни ради пресуђења спора, да ли општина има права да наплаћује трошарину на кола трамвајска кад у варош улазе, и у случају да тога права има, да ли друштво може вршити возњу с прекидом на линији трошаринској те да тиме избегне плаћање трошарине, која би се евентуално досудила општини; да је општински

са 600 хатлија пође брату у помоћ.⁽¹⁾ Ну кад чује, да је Рудник већ пао, он окрене Јагодини. Њега поведе кнез Максим из Губеревца у Врбицу, где је био Кара-Ђорђе и Јанко Катић са 100 момака (остале је распустио, да се припреме и кроз два дана врате), њих изненада нападне Кучук-Алија и разбије, те се Кара-Ђорђе мораде повући дубље у Венчац, где га Турци нису могли гонити. Том приликом Кучук-Алија нађе ћурак Кара-Ђорђевог, па оступивши Крагујевцу показиваше га народу говорећи, да га је погубио. Из Крагујевца оде у Јагодину, да најми Гушаница Алију са 1 000 крпалија, који се раније нудио Србима за пашу, па да заједно бију дахије, на шта ови нису пристали.

После боја на Врбици Кара-Ђорђу дође распуштена војска, и он се с њом упути Београду. Дошав на Врачар, сукоби се с Турцима и сузбије их, а у повратку остави Васу Чарапића и околне кнезове да чувају, да Турци не испадају из Бео-

града. — С већим делом војске упути се Крагујевцу, који нађе празан. Одатле се упути Јагодини. У путу дозна, да је Кучук-Алија оставио 250 Турака у Баточини, ради осигуравања оступнице. Он их једним делом војске опколи, и продужи пут Јагодини. Да не би Турци из Јагодине отишли у помоћ онима у Баточини Кара-Ђорђе посла кнеза Теодосија Маричевића са 1 500 људи, да на то пази. Ну због невештине овога Тосун-ага са 500 Турака привуче се и разбије Србе. Чим за ово дозна Кара-Ђорђе одмах похита за Турцима⁽²⁾ и код кијевског потока сустигне их и побије на 400 Турака тако, да се мали остатак врати у Јагодину. За овим Кара-Ђорђе пође на Кучук-Алију у Јагодину. При сукобу с Турцима одељење Срба под Младеном Миловановићем и Миланом Обреновићем не успе да нападне Турке с леђа због набујале Белице, те турске хатлије распрште Кара-Ђорђеву војску, а за тим и ону под Младеном и Миланом.

¹ Јокић о овоме вели: „Од коњаника Турака погубио њих 30—40, а ипак не изађе ни један, да каже како је било. Овди смо добили доста оружја, барута, олова, кремена и хаљина и добро се обогатисмо... и вра. имено Турцима жао за срамоту.“ Споменик 27.

Ну овај пораз⁽¹⁾ не збуди Кара-Ђорђа, већ у брзо прикупи војску, и даље је мотрио на Турке. Кучук-Алија не осећајући се сигурним у Јагодини крене се 15. марта с Гушанцем за Београд попаливши уз пут Тополу и друга места. За њим се напути Кара-Ђорђе — јавивши о томе раније Чарапићу — па га стигне код Ропочева и нанесе му доста штете, а Чарапић 16. марта дочека га код Кречана близу села Лештана, па му из заседе побије 60 људи, а остатак Турака повери се брзини коњских ногу, оставивши сав плен, који су уз пут задобили. У том стигне и Кара-Ђорђе, но због близине београдске тврђаве нису више гонили Гушанца и Кучук-Алију.⁽²⁾ Дахије пристану на ранију погодбу с Гушанцем, али бојећи се његове разбојничке чете, не пуште га у град, већ га оставе на Врачару.

[1] Ђурић А. узима [Гласник IV, 142] да је у овом суку било 150 мртвих, 50 рањених и 20 заробљених — ну то ће по свој прилици бити губитак само Кара-Ђорђевог војске. За цело упућу војску вероватнији ће бити број „близу 1000 људи“ што га казује Г. Ђорђевић и г. Паутелвић [Гласник II, 262]. А очевидца Јокић о том поразу вели: „Овде смо на грдно жалост своју, скоро 2 000 људи изгубили. Одатле смо преи куд који, само распитујемо где је Кара-Ђорђе“ [Споменик XIV, 28].

[2] Гласник срп. уч. др. књ. IV, стр. 142—150.

¹ Каллау узима, да је Кучук-Алија послан од дахија да за њихов рачун врбује крпалије, помоћу којих би угушили устанак. Gesch. d. Serben, I, 261 што је највероватније

одбор у седници својој од 10. априла 1895. год. АБр. 2332 донео решење по овоме предмету и изабрао како судије тако и кандидата за председника с тим, да општина не пристаје да се у изборном суду решава о томе, да ли друштво може вршити вожњу с прекидом на трамвајској линији, у случају да изборни суд досуди општини право наплате трошаринске таксе на кола трамвајска јер би се тиме изиграло то досудно општинско право, — одбор је решио,

да се на изборном суду има расправити питање само о томе, да ли општина има права да наплаћује трошаринску таксу на трамвајска кола кад у варош улазе, — остајући и даље у свему при решењу одборском од 10. априла 1895. год. АБр. 2332 као и при тада изабраним судијама и кандидату за председника. — Ако би пак полицијска власт решила, да тај изборни суд има решавати и о питању о прекиду вожње, назначени заступници општине при овом суду употребиће сва закона средстава против овог неумесног тражења друштва.

РЕДОВНИ САСТАНАК 16. Фебруара 1896. год.

Председавао председник г. Михаило М. Богичевић, присуствовао члан суда г. Мих. Павловић, од одборника били: г.г. Мих. Павловић, Стев. П. Поповић, Дамјан Стојковић, М. Штрбић, И. Ковлић, Тих. Ј. Марковић, Љуб. Марковић, Михаило Михайлович, Коста Петровић, Владислав М. Ђерђевић, Н. Антоновић, Н. Спасић, Сава М. Цевајровић, Дим. Милојевић, Д-р Војислав М. Суботић, Јанаћ Константиновић, Мил. Ж. Маринковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 15. фебруара 1896. год. и примљен је без измена.

Напомена. Одборник г. Мих. Павловић тражи да општина неодступно брани своја права, што произлазе из уговора о грађењу и експлоатацији трамваја. На његов захтев а по одобрењу одбора, унета је ова напомена у записник.

II

Продужен је појединачни претрес буџета за 1896. год.

Већ је скоро *три* месеца прошло од како је отпочет устанак, и ми смо видели, како се устаници нису ограничили само на паљење ханова и убијање субаша и других репова дахијских, већ су имали и веће битке, у којима су постигли знатан успех — очистили већи део београдског пашалука од Турака; и нагнали јаничаре и њихове присталице да се склоне у важније тврђаве. Између свију вођа највише се истиче Кара-Ђорђе, који својим примером храбранио и друге, да устану на оружје. Његова чета беше најмногбројнија, његови сукоби успешни. Користећи се згодним положајем свога краја, први је он загрозио Београду — леглу дахија. Због свега тога Кара-Ђорђе су признали као општег „вожда“, не само они на скупу у Орашцу, већ и сви устаници и из најудаљенијих крајева, ма да нису били на том скупу.

Народ наш најрадије се о својим стварима договарао на јавним скуповима, на њима је одлучавао и о својим предузећима — па и о својој судби. То му је прешло у обичај, без кога он не може да живи. И за време турске владавине, чим би на-

По прочитању сваке тачке по особ, одбор је решио,

да се у буџету општинском за 1896. год. предвиде и ови расходи.*)

ИЗВЕШТАЈ

О РАДУ ОПШТИНСКОГ ХЕМИЧАРА

за
1895-ту годину

од
Д-ра Александра Зега

(СВРШЕТАК)

Туцана кава.

У току целе године примио сам само две пробе туцане каве на преглед. Обе пробе биле су фалшификоване са прженим јечмом, што сам одмах под микроскопом констатовао и оценио да је преко половину јечма додато.

Алова паприка и туцан бибер.

При оцени туцаних зачина, ваља имати велико искуство у микроскопском прегледу јер тако се најлакше, а и најсигурније констатују фалшификати.

Свега сам прегледао 13 проба алове паприке и 8 проба туцана бибера. Од ових оспорио сам 2 пробе паприке и 3 пробе бибера, пошто су биле измешане са јармом од кукуруза или туцаним сувим лебом.

Код сумњивих проба где нисам под микроскопом ничег абнормалног могао констатовати, одређивао сам још и пенео.

Маст.

Три пробе масти које сам ове године прегледао биле су подцано исправне.

За оријентацију довољно је растворити једно парче масти у хлороформу. Ако се добије чист подцано бистар раствор, то је знак да маст нема минералних додатака, нит сувише воде, или додато брашна и т. д.

Одређивао сам тачку топљења и стврђавања. Испитивао сам, да ли није додато катонског уља, лоја и т. д.

Разни предмети.

Имао сам на прегледу: 1 чоколаду (исправно) 2 свеће воштане (фалшификоване церезином) 1

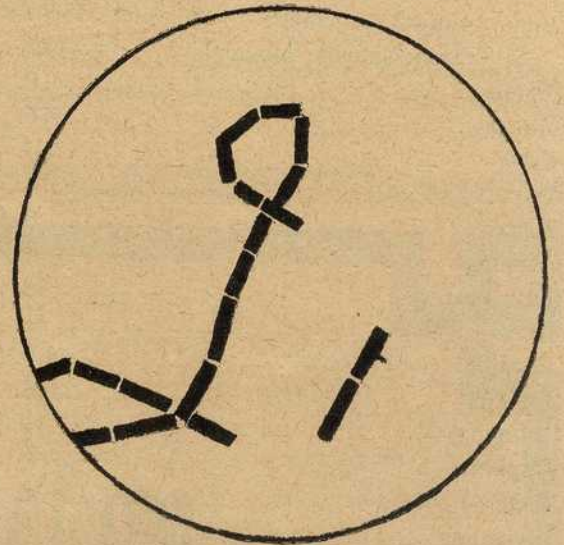
*) Буџет ће бити у засебној књизи одштампан, кад га буде господин министар финансија одобрио.

свећу лојану (исправно) 2 пробе соли (исправне) 3 пробе суве кобасице (исправне) 1 проба чварака (исправна) 8 проба земље и минерала. 2 пробе штирке (исправне) 1 проба машинског уља за машине на „белим водама“, 1 цигуру (исправну) 12 проба мокраће, 1 каустичну соду, садржину стомака једне пловке.

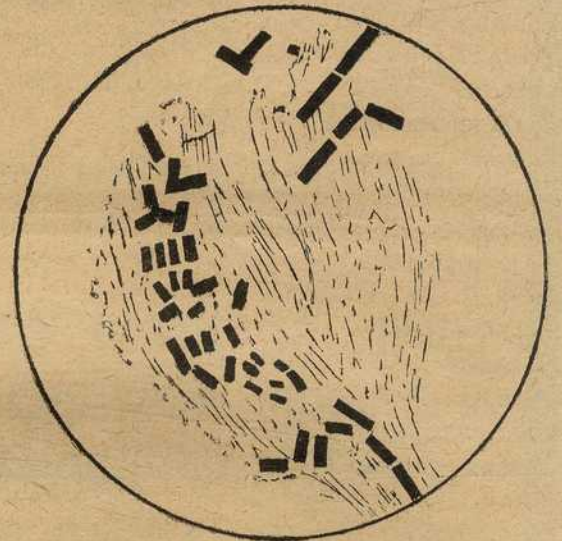
БАКТЕРЕОЛОШКЕ АНАЛИЗЕ Месо и крв.

Месо. Примио сам од суда Општине вароши Београда једно парче говеђег меса, пошто је марвени лекар посумњао да је од болесног вола. Нарочито тражило се да на туберкулозу, тифце и антракс испитујем.

I.



II.



Резултат опита показао је да је сумња била неоснована.

Још одмах по паду Ваљева прота М. Ненадовић самостално је писао принцу Карлу и Митрополиту Стратимировићу и молио их за помоћ. Крајем марта добије од њих одговор и то од првог да им бечки двор не може ништа друго помоћи — пошто су у миру с Турцима — до то, да ће позвати дахије да их мире; а Стратимировић га је саветовао, да Турцима не чине насиља и да поштују њихове светиње.⁽¹⁾ Тек што је прота М. Ненадовић дошао у Остружницу на скупштину (21. априла 1804), а Кара-Ђорђе му саопшти, да их је генерал Бенеј (Geneyte) позвао у *Земун*, да се мире с дахијама.

(Наставиће се)

стала мирнија времена, он је о својим стварима — порези и дацијама решавао на тим скуповима.⁽¹⁾ Па и за буну на дахије решено је на једном таквом скупу. Кара-Ђорђе је такође изабран за вођу на скупштини. Једном речи, скупштина је од неobicне важности по живот нашег народа. Кара-Ђорђе познавајући важност скупштине, и знајући да народ најрадије слуша оног, који се заједно с њиме о свему важијем на скупштини договара; а желећи да не понесе сам са неколико војвода сву одговорност, већ да је подели и са онима, од којих доцније може бити позван на одговор — реши се да позове скупштину. Враћајући се испред Београда у Рипањ код Васе Чарапића, с којим је гонио Кучук-Алију, позове све старешине и виђеније људе из Рипња и осталих крајева Србије, да 21. априла 1804. г. дођу на скупштину у *Остружницу*, где ће се договарати о даљем раду, као и о уређењу земље. На скоро се искупе у Остружницу на скупштини многи виђенији Срби из свију крајева.

¹ Види о томе интересне податке у Мемоарима прота М. Ненадовића, стр. 30. и даље.

¹ Ненадовић М. Мемоари, стр. 74—80.

Крв. Један општински коњ лицао је напрасно. По извршеној секцији констатовано је госп. марвени лекар да је узрок био антракс или прострел. У једној флаши примио сам од тог коња крви да је бактериолошки испитан. Одма код првог препарата видео сам под микроскопу бацил антракса. Сигурности ради одвајао сам бактерије на желатини и добио сам карактеристичне колоније антракса. Слике I и II енимно сам са једног препарата који се до сада налази код мене у државној лабораторији, а нашао сам за умесно да их овде приложим као леп примерак поменуто бактерије.

Извод.

У току 1895. године извршио сам свега и то:

Воде хемијске анализе	280.
„ бактериолошке анализе	117.
Млека	9.
Масла	76.
Сира	10.
Кајмака	3.
Масли	3.
Зејтина	6.
Вина	42.
Пива	1.
Ракије	9.
Бибера	8.
Паприке	13.
Сирћета	9.
Соли	2.
Кобасице	3.
Шећера и слаткиша	4.
Брашна	3.
Теста	3.
Свеће	3.
Земље и минерала	8.
Сапуна	1.
Коњака	1.
Мокраће	12.
Соде каустичне	1.
Меса	1.
Чварака	1.
Чоколаде	1.
Штирак	2.
Каве туцане	2.
Разних ситница	7.
Свега 641.	

Од ових послато је државној лабораторији од Управе вароши Београда и полицијских квартова свега 190 предмета.

Распоред рада по месецима предао сам статистичном одељењу општине београдске.

Табеларан преглед свих анализа воде предао сам Управи водовода.

Прилажем још и два екземплара самосталних радова које сам у овој години извршио.

ОБЈАВА

На основу решења одбора општинског држаће се јавна лицитација за калдрмисање „Васине улице“ рипањским полукоцкама и обичним каменом, и то у канцеларији грађевинског одељења а на дан 15-ог марта т. г. од 9 до 11 час. пре подне када ће се и закључити.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 2000 динара и то у готовом новцу или у државним папирима од вредности.

План и предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложена су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда, 7. марта 1896. год. ГБр. 346. у Београду.

ОБЈАВА

Општина београдска има разног материјала непотребног, а на име:

Фећера, поскиданих од пређашњег варошког осветљења 400 комада:

Гвожђа за утврђивање ових фећера 170 ком.;

Шалона дрвених за прозоре мањих и већих 68 ком.;

Крила прозорских мањих и већих 130 комада;

Рагастова за прозоре и врата 28 ком.;

Три велике ваге, старе и неупотребљиве; и Већу количину разне гвожђурије ливене и коване, као и старих неупотребљивих алата.

Сав овај материјал према решењу одбора општинског АБр. 7165, продаваће се

путем јавне лицитације, на дан 15. марта ове године од 2—5 сахати по подне.

Продаја ће се вршити, на општинском плацу, испод парка на Вел. тргу, звани „Текија.“

Суд општински објављујући ову продају, позива кушце, да означеног дана дођу на лицитацију.

Фећери су добри и могу се употребити за осветљење вароши, баншта и других просторија, па с тога за исте обраћа се нарочита пажња општинама варошким у унутрашњости Србије, кафецијама и др. лицима, којима ови фећери требају.

Општине као и остала лица, за куповину фећера могу се писмено обратити општини београдској за цену.

АБр. 7165. — Од суда београдске општине 26. фебруара 1896. године у Београду.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА ОПШТИНСКОМ КАНТАРУ од 22. Фебруара до 1. Март 1896. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА.			
		највећа		најмања	
		дин	пр.	дин	пр.
65268	Арпаџика	24		18	
	Брашна кукурузна	—		—	
	Брашна пшенична	—		—	
41769	Вина црна (од лит.)	60		50	
31	Вуне не пране	140		—	
3442	Јабука	25		10	
22860	Јечма	9	50	9	
54	Кајмака	105		100	
2617	Кожа јагњећих	—		—	
	Коре брезове	—		—	
	Крава	—		—	
22200	Креча	3	60	3	20
5590	Кромпира	8		7	
	Кудеље	—		—	
12129	Кукуруза	8		7	50
515	Лука бела	50		40	
4522	Лука црна	12		10	
923	Масли	100		100	
163045	Овса	11		10	50
4512	Ораја	40		35	
18789	Пасуља	26		24	
	Пекмеза	—		—	
132317	Пшенице	12		11	90
220	Ражи	9	50	9	
1524	Ракије ком. мере „)	70		60	
28735	Ракије шљ. мере „	50		35	
99754	Свиња дебелих	55		45	
	Свиња средњих	—		—	
37950	Сена	5		4	
1145	Сира	65		60	
530	Сламе	3		2	
	Сланине	—		—	
807	Угљена дрвеног	7		6	
150000	Угљена каменог	3		2	50
	Шипарке	—		—	
10887	Шљива сувих	27		26	
1280	Ситнице разне	—		—	
	Разна воћа	—		—	
	Мекиња	—		—	
	Сукна	—		—	
	Цемента	—		—	

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У седмици од 29. Фебруара 1896. год. до 7. Марта 1896. год. допутовало 910. путника — одпутовало 760. путника.

Постојбина приспелих путника :															
ПОЛА		Из Србије	Аустро-угарске	Босне и Херцегов.	Црно-Горе	Грчке	Турске	Бугарске	Румуније	Русије	Германије	Француске	Италије	Осталих Европ. држава	Ван Европе
МУШКИХ	ЖЕНСКИХ														
836	74	656	160	8	11	1	43	5	—	3	14	1	2	5	1
Занимање путника :															
Тежаци и економ	Занатлије	Трговци	Индустријалци	Предавачи и шпекул.	Гостини-чари	Интелиг. и војска	Ученици	Радењаци и помоћници	Пиљари и боварије	Надничари и слуге	Продетаријат				
42	109	379	2	3	15	137	18	88	7	35	—				

8. Марта 1896. год.

Из статистичног одељења општ. вар. Београда.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА